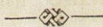

Ако ли е сама учинила,
 Тя ще трепнѣ ѿ съ рѣка, ѿ съ нога.“
 Донесоха снягове, ледове,
 Туриха ѿ на клето-то срдце,
 Тя не трепна ни съ рѣка, ни съ нога.
 На девере тихомъ отговаря:
 „Ей девере, ей пере жерави!
 Я идете во вѣрла грамада,
 Донесете замя осойница,
 Да ѿ туримъ на клето-то срдце,
 Ако бѣде прямада умряла,
 Не ще трепне ни съ рѣка, ни съ нога.“
 Отидоха во вѣрла грамада,
 Донесоха замя осойница,
 Туриха ѿ на клето-то срдце,
 Тя не трепна ни съ рѣка, ни съ нога.
 Па пристѣпилъ Стефанъ харенъ юнакъ,
 Целувалъ ѣ между две-те очи;
 Та трепнала и съ рѣка и съ нога,
 Станала е дели Магдалена,
 Та посрещна Стефану свадба-та.

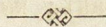
660.

Ой-люле.

Отъ Струга.

Отлетала преперуга, ой люле ой!*)
 Отъ орача на орача, —
 Отъ копача на копача,
 Отъ режача на режача;
 Да зароситъ ситна роса
 Ситна роса берикетна
 И по поле и по море;
 Да съ родитъ 'сж берикетъ
 'Сж берикетъ вино-жито;
 Чеинци-те до греди-те,

Ячмени-те до стрѣи-те,
 Ленои-те до пояси,
 Урои-те до колена;
 Да съ ранѣтъ сиромаси.
 Джрвете нѣ со осито,
 Да ѣ ситна година;
 Джрвете нѣ со ошница,
 Да ѣ полна кошница;
 Джрвете нѣ съ ямаче,
 Да ѣ тучна година.

*) Ой люле ой — съ повторить на 'секой редъ.